

For det andet fremgår det af dansk retspraksis, at FN-menneskerettighedskonventionerne allerede i dag er en relevant retskilde i dansk ret. Som jeg tidligere har nævnt, har Højesteret i den såkaldte taxasag fra 2002 fortolket både FN's racediskriminationskonvention og FN's konvention om borgerlige og politiske rettigheder uden at lægge vægt på, at de ikke var inkorporeret i dansk ret.

Som et mere dugfrisk eksempel kan jeg nævne, at Højesteret ved en kendelse af 21. januar i år har fortolket FN's børnekonvention i en konkret sag om børns pligt til at afgive vidneforklaring, uden at det efter kendelsen syntes at være tillagt betydning, at børnekonventionen ikke er inkorporeret i dansk ret.

FN-menneskerettighedskonventionerne er således allerede i dag en relevant retskilde i dansk ret, og de anvendes af de danske domstole og andre retsanvendende myndigheder, også selv om de ikke er inkorporeret i dansk ret. Når FN-konventionerne er relevante retskilder og anvendes af de danske domstole, finder regeringen det hverken retligt nødvendigt eller politisk hensigtsmæssigt at inkorporere konventionerne i dansk ret.

For så vidt angår FN's konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder, vil jeg gerne understrege, at Inkorporeringsudvalget ikke anbefalede, at denne konvention blev inkorporeret i dansk ret på nuværende tidspunkt. Udvalget pegede i den forbindelse bl.a. på, at konventionen indeholder flere vagt formulerede bestemmelser, der til dels har karakter af programmerklæringer, som domstolene og andre retsanvendende myndigheder vil have vanskeligt ved at anvende som grundlag for løsningen af konkrete tvister.

Et eksempel er konventionernes artikel 12, hvorefter medlemsstaterne anerkender ethvert menneskes ret til at nyde den højest opnåelige fysiske og psykiske sundhed. Tilsvarende kan jeg nævne konventionens artikel 9, hvorefter medlemsstaterne anerkender ethvert menneskes ret til social tryghed, herunder social forsikring.

Det virker mildest talt ikke særlig hensigtsmæssigt at opfylde disse bestemmelser ved at inkorporere dem ordret i dansk lovgivning. Virkeliggørelsen af den sidstnævnte artikel forudsætter jo bl.a., at man ved indførelsen af forskellige sociale ordninger må tage stilling til, hvem der skal være omfattet af ordningen, hvilke betingelser der skal være opfyldt, for at borgerne kan få adgang til de pågældende sociale ydelser,

hvor store de pågældende sociale ydelser skal være m.v. Den slags må og skal afgøres af politikerne, når vi vedtager de sociale love. Vi kan ikke bare overlade det til domstolene og de administrative myndigheder at opfylde en sådan programmerklæring.

Inkorporering af en konvention, der i vidt omfang indeholder programmerklæringer, er derfor ikke nogen hensigtsmæssig måde at opfylde konventionen på. En inkorporering kan desuden medvirke til, at vi stikker folk blå i øjnene, hvis de tror, at de reelt kan støtte ret på en konventions programmerklæringer under en retssag. De kan få sig en slem skuffelse, når de opdager, at inkorporering hverken ændrer den gældende retstilstand eller skaber nye retstilstande til gavn for borgerne. Hvad er inkorporering så værd?

Afslutningsvis vil jeg gerne understrege, at der ikke skal herske nogen som helst tvivl om, at regeringen lægger afgørende vægt på, at Danmark overholder sine internationale forpligtelser på menneskerettighedsområdet. Inkorporeringsspørgsmålet har imidlertid intet at gøre med overholdelse af vores internationale forpligtelser. Som jeg nævnte før, efterlever Danmark til fulde konventionernes krav, selv om de ikke er inkorporeret i dansk ret. Vi sørger for løbende at sikre, at dansk ret opfylder konventionernes krav, og konventionernes bestemmelser kan påberåbes for og anvendes af de danske domstole.

Regeringen kan derfor ikke støtte det fremsatte beslutningsforslag fra SF.

Kl. 19.05

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Det undrer mig lidt, at justitsministeren tager så voldsom afstand fra inkorporering af disse forskellige konventioner, og jeg vil gerne spørge, om det er sådan, at regeringen principielt er uenig i den rapport, der kom fra Inkorporeringsudvalget i oktober 2001, om, at man af forskellige grunde anbefalede inkorporering af tre FN-konventioner. Man sagde, at det ville styrke borgernes retsstilling, at det ville understrege og tydeliggøre, at dansk ret skal fortolkes og anvendes i overensstemmelse med Danmarks internationale forpligtelser, at det ville være i overensstemmelse med internationale opfordringer, og at det ville styrke samspillet mellem lovgivningsmagten og de retsanvendende myndigheder.